

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **A.G., nar. X**
bytem H. 65, B.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**
sídlem Kounicova 24, 611 32 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Zásah Policie České republiky, Městského ředitelství policie Brno, ze dne 12.4.2018 vůči žalobci spočívající ve výběru kaucí ve výši 5000 Kč, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta, se sídlem Praha 8 – Dolní Chabry, Ledčická 649/15.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 27. 4. 2018 domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu spočívajícím ve výběru kaucе ve výši 5 000 Kč dne 12. 4. 2018 proti vystavenému potvrzení ze dne 12. 4. 2018 a žádal příkázání vrácení vybrané kaucе, eventuálně deklarování toho, že tento zásah byl nezákonný. Kauce byla uložena v důsledku podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) za porušení ustanovení § 4 písm. c) tohoto zákona tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost.

II. Obsah žaloby

2. Stěžejní bod žalobní argumentace spočívá ve tvrzení, že kaucе nebyla vybrána v souladu se zákonem o silničním provozu, jelikož nebyly dodrženy podmínky dle § 124a odst. 3 silničního zákona, neboť v potvrzení o převzetí kaucе není uveden správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o přestupku, ani není uveden žádný důvod vybrání kaucе. Konkrétně není specifikováno, jak údajně zasahující policista pojal důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku, přitom právě tato varianta je v potvrzení o převzetí kaucе „zaškrtnuta“. V potvrzení o převzetí kaucе je popsán toliko skutek, na jehož základě došlo k výběru kaucе. Nezbytnost uvedení důvodů k výběru kaucе již v potvrzení o převzetí kaucе pro zákonnost výběru kaucе potvrzuje též judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 97/2016-43, rozsudek ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48, či rozsudek ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 97/2016-43) nebo též komentářová literatura. Navíc za spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu žalobci nehrozí nijak zvlášť závažná sankce, motivaci žalobce vyhýbat se správnímu řízení nebylo možné presumovat ani na základě této okolnosti.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný se k žalobnímu návrhu vyjádřil svým podáním ze dne 7. 6. 2018, v němž nejprve vylíčil skutkový stav. Podle názoru žalovaného byla v nyní projednávané věci splněna také podmínka důvodné obavy, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení (tj. třetí podmínka uvedená v § 124a odst. 3 silničního zákona). Ta vyplynula z několika skutečností. Žalobce je cizinec, měl na různých veřejných listinách uvedeny různé adresy, uváděl své pojištění proti přestupkům a rovněž uváděl, že se nebude dostavovat ke správnímu orgánu. Uvedené důvody byly žalobci sděleny, pro nedostatek místa na potvrzení o převzetí kaucе, ústně a písemně byly zachyceny do úředního záznamu, který byl vyhotoven stejného dne jako potvrzení o převzetí kaucе. Žalobcem citovaná judikatura se naopak vyjadřuje zejména k situaci, kdy je takový úřední záznam vyhotoven s delším časovým odstupem. Žalovaný má za to, že z předmětného potvrzení o převzetí kaucе jednoznačně vyplývá důvod vybrání kaucе, kterým bylo důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku. V této souvislosti odkazuje též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48. I pokud by soud shledal absenci náležitostí v potvrzení o výběru kaucе dle požadavků zákona o silničním provozu, neznamená to dle žalovaného nezákonnost výběru kaucе, neboť zde existovaly objektivní důvody pro výběr kaucе v době zásahu a vyplývaly v souhrnu všech dostupných důkazních prostředků. Žalobcův názor o nezákonnosti výběru kaucе z důvodu nedostatku náležitostí potvrzení o převzetí kaucе představuje formální nazírání na právo. Žalobce ani nijak nerozporuje, že by s důvody uložení kaucе nebyl seznámen. K tomu žalovaný navrhl provedení výslechu zasahujících policistů. Absence uvedení správního orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku nezpůsobuje dle žalovaného nezákonnost výběru kaucе, byť tato skutečnost na

potvrzení o výběru kauce skutečně absentuje. Žalobce byl k tomu s touto skutečností opět seznámen ústně a neuváděl, že by o tom neměl vědomí. K prokázání těchto tvrzení žalovaný navrhl opět svědeckou výpověď zasahující hlídky policistů a poukázal na vědomost osoby dlouhodobě pobývajících na území města Brna o tom, který přestupkový orgán je příslušný k projednávání přestupků dle zákona o silničním provozu.

IV. Další procesní vyjádření

4. Dne 25. 10. 2018 zdejší soud obdržel sdělení Magistrátu města Brna z téhož dne, č. j. ODSČ-71745/18-27, sp. zn. ODSČ-71745/18-PŘ, v němž mu bylo ze strany Magistrátu města Brna sděleno, že žalobce byl na základě příkazu ze dne 27. 9. 2018, č. j. ODSČ-71745/18-17, uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 700 Kč. Vybraná kauce ve výši 5 000 Kč byla započítána na zaplacení pokuty, část kauce ve výši 1 300 Kč se bude žalobci vracet. Příkaz nabyl právní moci dne 12. 10. 2018, dne 16. 10. 2018 byl podán opožděný odpor proti tomuto příkazu osobou, která zatím neprokázala, že k tomu byla oprávněna.
5. Žalobce dne 23. 11. 2018 adresoval soudu vyjádření, v němž uvedl obdržení výzvy k vyzvednutí části kauce ve výši 1 300 Kč a započtení zbývajících částí na pokutu, v době podání tohoto vyjádření však kauci jako celek či část vrácenou nedostal.
6. Na vyjádření žalovaného žalobce reagoval svou replikou ze dne 4. 12. 2018, v níž předně změnil žalovaného (z původně uvedeného Městského ředitelství policie Brno na nynějšího žalovaného, tj. Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje). Žalobce požaduje dokazování, v rámci kterého bude prokázáno, kdy a jak byla žalobci plně vrácena, protože tímto bude prokázáno, zda nezákonný zásah stále trvá nebo zda již byl ukončen. Adekvátně tomu žalobce upraví svůj žalobní petit. Dále žalobce poukazuje na fakt, že poprvé ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl důvody vedoucí k výběru kauce. Nadále však žalobce setrvává na povinnosti uvedení důvodů pro výběr kauce již v samotném potvrzení o převzetí kauce. Policistům nic nebránilo uvést důvody pro výběr kauce na druhou stranu potvrzení o převzetí kauce, případně připojit k tomuto potvrzení další listinu. Řádně vyplněné potvrzení o převzetí kauce je zákonnou podmínkou výběru kauce. Navíc ani důvody pro výběr kauce uvedené žalovaným nepovažuje za souladné s právní úpravou. Ve vztahu k pojištění proti pokutám odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2015, č. j. 5 As 104/2015-44, dle něhož se nemůže jednat o důvod pro výběr kauce. Bagatelizace jednání znamená nijak zvlášť podstatný výsledek přestupkového řízení, nikoliv vyhýbání se přestupkovému řízení, obdobně jako informace o nedostavování se ke správnímu orgánu, neboť osobní přítomnost u projednání přestupku není povinností žalobce, nýbrž jeho právem. Ohledně rozdílných adres žádný předpis nestanovuje, že by bydliště uvedené v povolení k pobytu, v osvědčení o registraci vozidla a v registru trvale a dočasně usídlených osob mělo být shodné. Nadto s ohledem na vlastnictví vozidla či povolení pobytu lze očekávat, že žalobce jako cizinec má na území České republiky určité vazby a uloženou pokutu lze vymáhat například srážkou z účtu, z platu či mzdy, v extrémním případě též prodejem motorového vozidla.
7. Dne 29. 3. 2019 bylo krajskému soudu doručeno sdělení žalobce o vrácení zbytku uhrazené kauce (1 300 Kč) žalobci, a to dne 30. 11. 2018.
8. Žalobce dne 20. 5. 2019 doručil zdejšímu soudu podání nazvané „nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšší správní soudem“, v němž brojil proti vyvěšování osobních údajů svého právního zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu.

V. Jednání

9. Na nařízeném jednání dne 22. 5. 2019 žalobce upřesnil, že v dané fázi řízení žádá pouze deklaratorní výrok o nezákonnosti zásahu příslušníků Městského ředitelství policie Brno, který se uskutečnil dne 12. 4. 2018 a spočíval ve výběru kaucí ve výši 5 000 Kč. Ve vztahu ke zveřejňování osobních údajů na webových stránkách Nejvyššího správního soudu žalobce konstatoval, že tato otázka nikterak nesouvisí s nyní projednávanou věcí. Žalovaný navrhl provedení výslechů zasahujících policistů, přičemž konstatoval, že důvody udělení kaucí byly žalobci sděleny ústně, avšak nebyly vtěleny do potvrzení o výběru kaucí z důvodu nedostatku místa na něm, jedná se ale pouze o administrativní pochybení. Daný návrh na provedení dokazování byl soudem zamítnut, neboť soud neměl důvodné pochybnosti stran úředního záznamu (uvedení důvodů pro výběr kaucí), přitom tuto skutečnost soud nepovažoval ani za spornou.

VI. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 82 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 85 s. ř. s.
11. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal postup žalovaného v mezích žalobních bodů, rozhodoval na základě ustanovení § 87 odst. 1 s. ř. s. (soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu) a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
12. Žaloba byla podána podle § 82 s. ř. s., dle něhož každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
13. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcovy práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Dle § 87 odst. 3 s. ř. s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.
14. Z podání obou procesních stran v nyní projednávané věci plyne jako nesporná skutečnost výběr kaucí dne 12. 4. 2018 ve výši 5 000 Kč ze strany žalovaného za spáchání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti a absence uvedení konkrétních důvodů pro výběr kaucí v potvrzení o výběru kaucí.
15. Naopak je spornou otázkou to, zda se žalovaný dopustil nezákonného zásahu výběrem kaucí ve výši 5 000 Kč proti vystavenému potvrzení, pokud v tomto potvrzení nebyly uvedeny právě důvody výběru této kaucí, resp. zda postačí jejich sdělení ústně na místě a následné vyhotovení úředního záznamu obsahujícího tyto důvody.
16. Ze správního spisu krajský soud ověřil následující rozhodné skutečnosti pro danou věc. Z úředního záznamu ze dne 12. 4. 2018, č. j. KRPB-84415-1/PŘ-2018-060206, a z oznámení o přestupku ze dne 19. 4. 2018, č. j. KRPB-84415-2/PŘ-2018-060206, vyplývá, že se žalobce dne 12. 4. 2018 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož porušil ustanovení § 4 písm. c) tohoto zákona tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost, když mu na ulici Hradecká v Brně byla naměřena rychlost 119 km/hod., přičemž nejvyšší povolená rychlost je v daném úseku stanovena ve výši 80 km/hod. Po zastavení policejní hlídkou žalobce nesouhlasil s uvedeným přestupkem, chtěl odeslat věc do správního řízení, i

s ohledem na své pojištění proti pokutám, vyjádřil, že se nebude dostavovat ke správnímu orgánu, protože mu byla uložena peněžitá kauce ve výši 5 000 Kč na základě důvodné obavy, že by se mohl vyhýbat projednání věci u Magistrátu města Brna. Uvedenou kauci žalobce složil na místě v hotovosti. V potvrzení o převzetí kauce ze dne 12. 4. 2018 je uvedeno jméno a příjmení žalobce, adresa pobytu (B., H. 651/65), datum narození (X), výše vybrané kauce (5 000 Kč), forma vybrání kauce (bezhotovostně) a jako důvod vybrání kauce je označeno „jmenovaný je důvodně podezřelý, že se bude vyhýbat řízení o přestupku“. Na to navazovala část „Blíží odůvodnění včetně stručného popisu skutku, na jehož základě k výběru kauce došlo, s označením místa a času spáchání tohoto skutku“: „Dne 12.04.2018 v 14:03 hod řídil výše uvedený řidič OA VW PASSAT VARIANT, RZ, „X“, šedé barvy v Brně po ulici Hradecká mimo obec, kde mu byla zařízením 21oc naměřena a zadokumentována rychlost 119 km/h v úseku vozovky, kde je povolena nejvyšší rychlost dopravní značkou 80 km/h.“ Následuje datum a podpis policisty, kolonka „správní orgán příslušný k vedení řízení o přestupku“ není vyplněná.

17. Pro úplnost průběhu správního řízení zdejší soud uvádí, že následně dne 27. 9. 2018 vydal Magistrát města Brna příkaz, č. j. ODSČ-71745/18-17, sp. zn. ODSČ-71745/18-PR, v němž žalobce shledal vinným za spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za což mu uložil pokutu ve výši 3 700 Kč. Policisty vybranou kauci ve výši 5 000 Kč Magistrát města Brna započtl v souladu s § 124b odst. 2 zákona o silničním provozu na zaplacení uložené pokuty a zbývající část kauce ve výši 1 300 přikázal žalobci vrátit. Následně byl žalobce vyzván k vyzvednutí zbývající části vybrané kauce, případně ke sdělení bankovních údajů nezbytných k zaslání této částky žalobci na bankovní účet. Proti vydanému příkazu žalobce podal odpor, který byl však Magistrátem města Brna vyhodnocen jako opožděný. Předmětný příkaz tak nabyl právní moci již dne 12. 10. 2018. Posléze žalobce sdělil bankovní účet, na který mu má být zbývající část kauce vrácena.
18. Z průběhu jednotlivých procesních vyjádření účastníků řízení a z výše uvedené rekapitulace průběhu správního řízení plyne, že v době rozhodování soudu o předmětném žalobním návrhu byla část vybrané kauce (3 700 Kč) započtena na úhradu stanovené pokuty za spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a zbývající část vybrané kauce (1 300 Kč) již byla žalobci vrácena. Tvrzený zásah žalovaného je s ohledem na tyto skutečnosti již skončen, protože se žalobce domáhá vydání rozsudku, kterým bude deklaratorně konstatován nezákonný zásah spočívající ve výběru kauce. Tuto skutečnost žalobce ostatně uvedl rovněž v průběhu nařízeného jednání, během něhož specifikoval petit svého žalobního návrhu na petit deklaratorní (konkrétně lze citovat: zásah příslušníka Městského ředitelství policie Brno dne 12. 4. 2018 spočívající ve výběru kauce ve výši 5 000 Kč byl nezákonný). Soud proto při rozhodování dané věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
19. Podle § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu je policista při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 3 500 Kč do 50 000 Kč od řidiče, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona, je-li důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.
20. Na základě § 124a odst. 3 zákona o silničním provozu policista při výběru kauce poučí řidiče o účelu vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení a vystaví ve 3 vyhotoveních písemné potvrzení o vybrání kauce, ve kterém musí být uveden důvod vybrání kauce, její výše a správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.
21. Dle ustanovení § 124a odst. 4 zákona o silničním provozu policista ponechá 1 vyhotovení potvrzení o vybrání kauce pro evidenční účely policie, 1 vyhotovení předá řidiči a 1 vyhotovení předá spolu s kaucí nejpozději následující pracovní den správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

22. Podle shora citovaných ustanovení zákona o silničním provozu je tedy policista oprávněn od řidiče motorového vozidla podezřelého ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vybrat kauci, pokud je dáno důvodné podezření, že se tento řidič bude vyhýbat následnému přestupkovému řízení nebo pokud by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.
23. Jak plyne z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48, ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 As 6/2014-32, publ. pod č. 3067/2014 Sb. NSS, ze dne 12. 2. 2015, č. j. 7 As 273/2014-32, ze dne 27. 4. 2015, č. j. 4 As 47/2015-34, ze dne 27. 5. 2015, č. j. 2 As 72/2015-36, ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 97-2016-43, apod.; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), důvody, v nichž zasahující policisté spatřují důvodné podezření, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení, je třeba uvést již v potvrzení o přijetí kauce (v k tomu určené části tiskopisu), jehož prostřednictvím je řidič s těmito důvody seznámen přímo na místě. Institut kauce je sice ze své povahy institutem nikoliv sankčním, nýbrž institutem zajišťovacím (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014-43, publ. pod č. 3074/2014 Sb. NSS), na jehož aplikaci jsou kladeny mírnější nároky než na aplikaci sankčních institutů, avšak to neznamená, že by v potvrzení nemusely být uvedeny důvody zakládající důvodné podezření ve smyslu ust. § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu. Důvodné podezření přitom nesmí být podloženo jen subjektivními domněnkami policisty, ale musí být postaveno na reálně existujících a řádně zdůvodněných skutečnostech, které nasvědčují tomu, že se řidič bude přestupkovému řízení vyhýbat. Za důvodné podezření ve smyslu citovaného ustanovení nelze považovat pouhou skutečnost, že řidič odmítl podepsat oznámení o přestupku či se odmítl k věci vyjádřit. Takovým důvodem může být např. to, že se řidič v minulosti přestupkovému řízení vyhýbal, nemá bydliště v České republice, sám avizuje, že přestupkové řízení bude mařit atp. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 97-2016-43).
24. Obdobný závěr vyplývá také z komentářové literatury k předmětnému ustanovení, kterou žalobce cituje jako součást svého žalobního návrhu: „*Před samotným výběrem kauce je policista povinen řidiče poučit o důsledku vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení. Současně musí vystavit písemné potvrzení o převzetí kauce, v němž obligatorně uvede konkrétní důvod uložení kauce. Není přípustné, aby si policista vytvořil zobecnující odůvodnění, které bude využívat ve všech případech, u individuálně určeného řidiče musí existovat důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení. Z čeho takové nebezpečí plyne, bude uvedeno v písemném potvrzení, které se vyhotovuje ve 3 stejnopisech*“ (Kučerová, Helena. Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou a předpisy související. 2. vydání, Praha: Leges, 2011, 120 s., s. 698). Lze odkázat též na další komentář k zákonu o silničním provozu, dle něhož: „*At' už půjde o první či druhý důvod, důvodné podezření musí být podloženo a policista jeho existenci musí odůvodnit v písemném potvrzení o výběru kauce, které musí splňovat požadavky stanovené v § 124a odst. 3. Důvodné podezření z vyhýbání se pozdějšímu řízení bude možné pojmout zejména z chování samotného podezřelého, ze skutečnosti, že přestupky páchá opakovaně a že mu hrozí pozbytí řidičského oprávnění například pro brožbu dosažení celkového počtu 12 bodů apod. Naopak samotná brožba vysoké pokuty nepodložena dalšími důvody nebude pro výběr kauce dostačující*“ (Bušta, Pavel, a Kněžínek, Jan. Zákon o silničním provozu. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 304).
25. V posuzované věci policista v potvrzení o převzetí kauce neuvedl žádný důvod, na základě něhož bylo přistoupeno k výběru kauce (tento závěr ostatně uvádí rovněž žalovaný ve svém vyjádření ze dne 7. 6. 2018). V části určené pro uvedení tohoto důvodu byl obsažen toliko popis skutku, a to konkrétně: „*Dne 12.04.2018 v 14:03 hod řídil výše uvedený řidič OA VW PASSAT VARIANT, RZ „X“, šedé barvy v Brně po ulici Hradecká mimo obec, kde mu byla zařízením 210c naměřena a zadokumentována rychlost 119 km/h v úseku vozovky, kde je povolena nejvyšší rychlost dopravní značkou 80 km/h.*“
26. Až následně v úředním záznamu ze dne 12. 4. 2018, č. j. KRPB-84415-1/PŘ-2018-060206, bylo uvedeno, že policisté pojali důvodnou obavu o možném vyhýbání se projednání daného

přestupku u Magistrátu města Brna na základě pojištění řidiče proti pokutám, jeho nedostavování se ke správnému řízení a rozličnosti bydliště žalobce na jednotlivých předložených dokladech. Z oznámení o přestupku ze dne 19. 4. 2018, č. j. KRPB-84415-2/PŘ-2018-060206, pak vyplývají shodné skutečnosti.

27. Byť má krajský soud za to, že důvody vedoucí k výběru kaucе ze strany zasahující hlídky policistů uvedené v předmětném úředním záznamu ze dne 12. 4. 2018, č. j. KRPB-84415-1/PŘ-2018-060206, jsou způsobilé vyvolat odůvodněnou obavu stran vyhýbání se řízení o přestupku, příslušní policisté pochybili, pokud tyto důvody neuvedli v potvrzení o výběru kaucе. V nyní projednávané věci se tak žalovaný dopustil nezákonného zásahu, když v potvrzení o výběru kaucе ve výši 5 000 Kč, udělené na základě obavy, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku, neuvedl žádné důvody, na základě nichž měl tuto obavu. V předmětném potvrzení scházejí srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem konkrétně policisté spatřovali důvodné podezření, že se žalobce jako řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení. Tento závěr zdejšího soudu koresponduje s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
28. Soud rovněž nepřehlédl, že v potvrzení o převzetí kaucе ze dne 12. 4. 2018 absentuje rovněž další obligatorní údaj, a to uvedení konkrétního správního orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

VII. Shrnutí a náklady řízení

29. Z výše uvedených důvodů soud určil ve smyslu § 87 odst. 2 s. ř. s., že zásah žalovaného (konkrétně zásah příslušníků Policie České republiky, Městského ředitelství policie Brno) spočívající ve výběru kaucе ve výši 5 000 Kč dne 12. 4. 2018 byl nezákonný.
30. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobce sestávají z odměny za právní zastoupení a ze zaplaceného soudního poplatku. Odměna advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika) a tři režijní paušály, a to ve výši $3 \times 3\,100$ Kč a 3×300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 10 200 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 12 200 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.
31. Za důvodně vynaložené náklady soud nepokládal další náklady právního zástupce žalobce spojené s účastí na jednání, jelikož skutečnosti, pro které byl původně udělený souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání změněn na nesouhlas (snaha objasnit na nařízeném jednání, zda část kaucе ve výši 1 300 Kč již byla žalobci vrácena), právní zástupce žalobce mohl zjistit od žalobce. Navíc ještě před zahájením jednání dne 22. 5. 2019 právní zástupce žalobce uvedl, že mu žalobce sdělil vrácení zbývajících částí kaucе (na základě této skutečnosti následně požadoval pouze deklaratorní konstatování zásahu), následkem čehož je dané jednání fakticky nadbytečné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který

za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. května 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu